

størrelse — i det væsentlige er enslydende med de nævnte love og lovanordninger.

Under forudsætning af, at vinteren ikke bliver unormal hård med deraf følgende særlig forøget ledighed i fag med udendørs arbejdende medlemmer, og at alle arbejdsløsheds-kasserne benytter sig af den ved forslagets § 1 hjemlede adgang til ydelse af brændselshjælp, forventes det efter en skønsmæssig beregning, at den samlede udgift til brændselshjælp for samtlige kasser vil beløbe sig til ca. 7,6 mill. kr., hvoraf ca. 5,6 mill. kr. må antages at ville falde på arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse.

Udgifterne til hjælpen afholdes af arbejdsløshedskasserne selv, men da enkelte kasser, heriblandt arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse, ikke har økonomisk mulighed for at yde brændselshjælp, såfremt udgiften hertil skal bæres af kasserne uden adgang til refusion, foreslås det, at der af statskassen stilles et beløb af indtil 6 mill. kr. til rådighed for socialministeren til fordeling blandt vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kasser.“

Lovforslaget mødte på rigsdagen tilslutning fra ordførerne for socialdemokratiet, det konservative folkeparti, det radikale venstre og retsforbundet. På det konservative folkepartis vegne kunne *Boeck-Hansen* dog ikke uden betænkelse gå med til den foreslåede ordning, idet han gjorde gældende, at den eksisterende arbejdsløshedshjælp allerede i forvejen lå så tæt op ad arbejdslønningerne, at det var forbundet med en ikke ringe fare at forøge den; han mente iøvrigt, at der udenfor de arbejdsløses kreds var andre, f. eks. blandt privatpensionisterne, som kunne trænge til brændselshjælp. *Ewald Christensen* (DR) fandt det urimeligt, at samfundsforholdene var ordnet således, at ikke alle arbejdsdygtige personer kunne klare sig uden hjælp, men hans parti ville under de foreliggende omstændigheder stemme for lovforslaget.

Skønt *kommunisterne* ikke var tilfredse med lovforslaget, navnlig fordi det efter deres opfattelse ydede for lidt til langvarigt arbejdsløse og kun i begrænset omfang gav kasserne dækning for deres udgift til brændselshjælp, tilsagde *Alfred Jensen* også lovforslaget støtte. Derimod gik venstres ordfører, *Sønderup*, imod det, særlig udfrå den betragtning, at hvor brændselshjælp var påkrævet burde den af kommunerne ydes til arbejdsløse og andre nødstedte som en individuel hjælp.

Lovforslaget vedtoges i folketinget med 70 stemmer mod 29 (V og HV), i landstinget med 37 stemmer mod 14 (V).